

GUIA MUSICAL 1976.77 | **7**

Martini and M. & R. are registered trade marks.

McCann

Martini Seco

El sabor más seco de Martini.

Y con seguridad el sabor más especial que jamás Vd. haya podido probar.

Un sabor franco. Refrescante. Marcadamente seco. Solamente hierbas y vinos de la mejor

calidad son el secreto de Martini Seco.

Tómelo siempre muy frío.

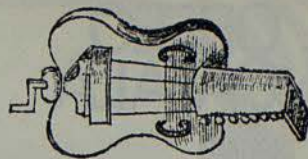
Si le apetece combínelo con su ginebra favorita. Aunque, si quiere un buen consejo, como

mejor está Martini Seco es solo. A lo sumo póngale una corteza de limón y un poco de hielo.

Descubrirá que Martini tiene otro sabor.

Martini Seco **MARTINI** **El sabor más seco de Martini**

EDITORIAL

HOMENATGE A PAU CASALS PELS SEUS INTIMS COL.LABORADORS

Al llarg de l'any, els homenatges a Pau Casals s'han succeït (aquí i a l'estranger) sense treva. Ciutats, pobles i viles de Catalunya del més divers cens, en evocar la figura del mestre han manifestat la seva adhesió al que representà Casals com a músic (intèrpret i compositor), i —a més— amb la dita adhesió han fet palès, de forma ostensible, el reconeixement al que significà la seva infrangible actitud humana en no doblegar-se a pressions que atemptaven a la seva consciència essencial de català que no es cansà de denunciar la injustícia i l'opressió de què era objecte el seu poble i altres pobles oprimits per la força i el garrot.

Ara l'homenatge que propicia la Fundació Pau Casals si bé té el mateix sentit pren una particular i emotiva projecció pel fet que els protagonistes de la seva promoció són les grans personalitats musicals que foren els seus més fidels amics i íntims col.laboradors. La llista dels noms no deixa de fer el seu efecte: el violinista Isaac Stern, el viola Alexander Schneider, el violoncel·lista Leonard Rose i els pianistes Eugene Istomin i Mieczyslaw Horszowski.

Cal notar que els artistes tot just relacionats vénen desinteressadament a Barcelona per a participar a diversos concerts. He dit participar i ara m'adono de la inexactitud del concepte perquè el que fan realment aquests artistes és «donar» els concerts amb tot el que comporta el verb donar, o sigui, lliurar

desinteressadament el seu art i la seva sensibilitat per a compartir amb el seu poble el record de Casals. En aquest sentit, a més de donar-se, «participen» en els actes universals i públics que arreu se celebren o s'han celebrat en memòria del gran violoncel·lista.

Davant del fet de la presència entre nosaltres d'aquests grans solistes, el detall del programa dels concerts és quasi anècdota secundària; audicions de tres obres de Bach, Beethoven (Concert núm. 5 per a piano) i Brahms (Concert per a violí), el dijous dia 16; i obres de Bach i Mendelssohn, el dia 18, a Barcelona. El recital de Horszowski serà al Vendrell el dia 28.

Però s'hi inclou una sorpresa: la programació d'una sonata per a violí i piano del propi Casals, obra que —segons que s'afirma— és de joventut (hom ha dit que fou composta als 16 anys). Però jo recordo que Casals, cap al 1961, a Moligt-les-Bains comentava a uns amics (Montsalvatge, Turull, Alavedra i qui signa) que n'últimava els detalls. Eren retocs o la darrera revisió de la composició? Ho ignoro. En qualsevol cas, a l'interès de l'actualització dels grans mestres citats, cal afegir-hi el de la novetat per nosaltres d'aquesta pàgina instrumental, desconeguda del nostre públic. Amb l'homenatge a Casals, aquests artistes homenatgen la seva idea i, de retop, el seu poble. Benvinguts!

MANUEL VALLS

ORFEO
CATALÀ

Director: LLUÍS M.ª MILLET

Subdirector: Lluís Millet

Audició núm. 1147

TRADICIONAL CONCERT DE SANT ESTEVE

PROGRAMA

I

El cant de la senyera . . . . . LI. MILLET

Nadales populars

Allà baix, a la planúria (França) . . . . . Harm. A. PÉREZ-MOYA
Les dotze van tocant (Catalunya) . . . . . Harm. A. PÉREZ-MOYA
Som al dia de Nadal (Bretanya) . . . . . Harm. TIERSOT / PÉREZ-MOYA
El cant dels ocells (Catalunya) . . . . . Harm. LI. MILLET
On aneu els bons pastors (Suïssa) . . . . . Harm. J. CANELOUBE

El rústec villancet . . . . . LI. M.ª MILLET

(petita pausa)

O, vine, vine, tu, angelet . . . . . RÜDINGER
Psallite (s. XVI) . . . . . W. PADERBORNER
O tendre Jesús . . . . . J. HATZFELD
Ganing, ganang, ja som Nadal . . . . . A. CABANE

SECCIÓ DE NOIS I NOIES (Dir.: J. LÓPEZ ESPARBÉ)

Volem que siguin catalans (himne patriòtic) . . . . . ***

II

La túnica . . . . . LI. MILLET
O magnum misterium . . . . . T. L. de VICTORIA
Tres corals de Nadal . . . . . J. S. BACH

O Jesuset dolç!
Si el món és ple de gebre
Puer natus in Betlehem

Fragments d'«El Messias» . . . . . G. F. HAENDEL

Núm. 3. I la glòria del Déu eternal
Núm. 22. Ben cert que Ell sofri els flagells
Núm. 23. Pels seus assots fórem lliures
Núm. 42. Al·leluia

Els segadors . . . . . Harm. LI. MILLET

Tenor solista: Gaietà Renom

Acompanyaments a l'orgue i al piano: Josep M.ª Roma i Adolf Cabané
Direcció:

LLUÍS MILLET

Diumenge, 26 de desembre de 1976, a les 18.15 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

EL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Un llibre excepcional sobre l'obra
més representativa del Modernisme,
en una edició extraordinària i única,
documentada i profusament il·lustrada.

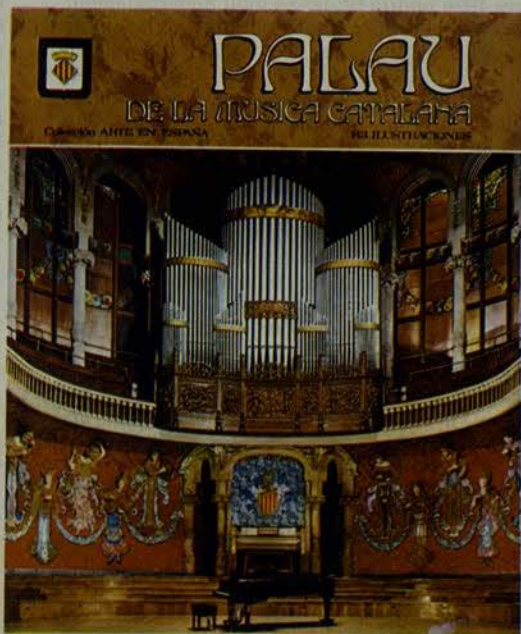
Una visió inèdita del Palau,
dins la col·lecció "Art a Espanya".

Textos d'Antoni Sàbat.

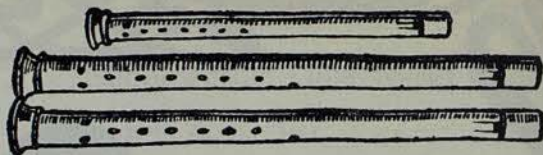
Edició en cinc idiomes:
català, castellà, francès, anglès i alemany.

130 pàgs. - 143 il·lustracions color.

El trobareu a les llibreries i al
"Servei d'Informació" del mateix Palau.

MIRADOR

VISIÓ (CALLADA) DE FREDERIC MOMPOU

L'any 1976 podria titular-se molt encertadament l'any Mompou. El compositor català, als seus vuitanta-tres anys, és una figura inqüestionable de la música dels nostres dies. La seva personalitat, una de les més característiques d'aquest segle. Aquest any, però, han coincidit una sèrie de temes sobre l'obra i la figura de Mompou ben significatius per a confirmar la validesa, gens gratuïta, d'aquestes afirmacions.

«Mompou interpreta Mompou» és la gravació íntegra de la seva obra pianística que ha aparegut darrerament i que posseeix un valor insubstituïble per a penetrar en l'obra essencialment intimista del compositor. Ningú més que ell mateix —excel·lent intèrpret de la seva pròpia obra, d'altra banda— hauria pogut portar a terme una empresa tan definitiva (1). La primera vegada que Mompou es manifestà públicament (un concert al Palau de la Música Catalana, no fa massa anys), la seva música aconseguia de trobar un intèrpret ideal. La impressió d'aquell concert és, encara avui, viva i sorprenent.

Poc després de la publicació (1975) del llibre de Clara Janés «La vida callada de Federico Mompou», un altre llibre, editat a Suïssa, aconseguix d'endinsar-nos en el misteri de

la seva música i personalitat. L'autor, Roger Prevel (2), dibuixa amb molt d'encert i de primera mà la figura de «Federico» dins el context de la música catalana, amb un tractament que no defuig una poètica i clara visió de l'home i l'entorn que el defineixen: la passió (l'adorable, callada, íntima passió) per la música. Cal dir que l'estudi de Prevel aconseguix de fixar la personalitat de Mompou més enllà de les seves circumstàncies fins a fer-ne un músic universal. Perquè, arrelat i extret d'un context determinat, la seva obra no s'encercla en uns límits estrictes, sinó que assoleix una patent d'universalitat. Si ha estat oportuna l'edició discogràfica de l'obra pianística de Mompou, interpretada per ell mateix, ho és així mateix (per tal com la complementa de forma insubstituïble) la d'un llibre definitiu i únic sobre aquesta decisiva parcel·la de la seva producció. La seva obra per a piano ha estat analitzada fins a la profunditat de forma exhaustiva, sintètica i analítica, en un volum que ha de tenir, des d'ara, una importància primordial en la bibliografia de Frederic Mompou.

Es tracta del llibre del seu amic i profund coneixedor, Antonio Iglesias: «Federico Mompou (Su obra para piano)» (3).

Amb idèntic subtítol, l'autor havia publicat ja uns estudis sobre l'obra pianística de Joaquín Rodrigo, Oscar Esplà i és imminent el dedicat a Rodolfo Halffter. No es tracta d'un estudi fred i acadèmic sobre un compositor determinat, sinó d'una aprofundida anàlisi, que no defuig cap detall, circumstància o aclariment per a la seva major comprensió. L'autor parteix, no ja solament d'un coneixement profund de l'obra del compositor, sinó del contacte amb el compositor i el seu món essencial.

Serà molt difícil des d'ara d'interpretar —o d'escoltar— l'obra per a piano de Mompou sense tenir present aquest estudi indispensable, que ve avalat pel reconeixement del propi compositor. Així, des de les «Impressions intimes» fins a «Música callada», tot passant per «Suburbis», «Charmes», «Preludis» o «Cançons i danses», caldrà entreveure el pensament de l'autor a través dels encertats comentaris i aproximacions a la seva interpretació que en fa Antonio Iglesias. Seria molt aventurat dir que és un llibre que porta el «nihil obstat» i la presència constant del mateix Mompou? D'un Mompou per a qui «únicament existeixen la 'meva' forma i el 'meu' concepte; neix l'obra i després la

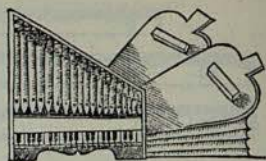
teoria que sistematitza la pràctica i la comenta».

Els dos llibres i l'enregistrament de l'obra pianística representen molt més que una contribució a l'obra personal de Frederic Mompou. Són la manifestació més clara de la vitalitat de la música catalana d'aquest segle a través d'una de les seves figures més il·lustres i universals. Res no haurà estat inútil; tot, en canvi, essencial, com la música mateixa del compositor. Així ho proclama (al pròleg del llibre de Roger Prevel) Vladimir Jankélevitch: «Mompou, comme Debussy, ne dit que l'essentiel. Mais cet essentiel est plus pur que le diamant. Et c'est une volupté bien rare que de tenir sous ses doigts ce chant captivant où s'exprime l'âme musicienne de la nation catalane».

S.

1. — Mompou interpreta Mompou. (Gravació íntegra de l'obra pianística.) Frederic Mompou, piano. ENSA-YO ENY-AL 5555/1.
2. — Prevel, Roger. «La Musique et Federico Mompou». Editions Arlana. Genève, 1976.
3. — Iglesias, Antonio. «Federico Mompou. (Su obra para piano)». Editorial Alpuerto. Madrid, 1976. Pròleg de J. A. Maragall. Obra encarrec de la Fundació Güell.

SCHERZO

WITOLD LUTOSLAWSKI

Va néixer a Varsòvia el 25 de gener de 1913 i estudià al Conservatori d'aquella capital (piano amb Jerzy Lefeld i composició amb Malizewski). Els seus inicis com a compositor foren interromputs per la Segona Guerra Mundial. En prosseguir-los, després de la Guerra, s'opera en ell un important canvi estètic i tècnic. El 1959 fou elegit membre del Comitè Directiu de la Societat Internacional de Música Contemporània de la que en fóra més tard vice-president; el 1955 abandonà aquests càrrecs. Fou un dels fundadors del «Festival de Tardor de Varsòvia» i ha presidit en diverses ocasions la Unió de Compositors Polonesos. El 1962 fou elegit membre de la Reial Acadèmia Sueca. Ha guanyat nombrosos premis de composició (entre els quals, el de la UNESCO). Ha estat professor especial a Dartington, Estocolm, Essen, Copenhaguen i Texas.

L'estil musical de Lutoslawski evoluciona des de les conseqüències de l'obra de Szymanowski fins al món bartokià. Posteriorment, s'inscriurà en l'avantguarda; i és de remarcar que, aquest salt, Lutoslawski el féu sense passar (com és normal en els compositors de la seva generació) per una etapa serial. L'aportació personal de Lutoslawski

s'orienta cap una valoració del timbre instrumental sensorialment i cap una forma de caràcter obert, però controlada, que ell serà dels primers a cultivar. En la seva obra hi ha una permanent recerca d'integració del llenguatge musical en una síntesi que superi els distints procediments tècnics.

OBRES PRINCIPALS. — A) Orquestra: «Harum al Raschid» (ballet), «Variacions simfòniques», «Simfonia núm. 1», «Obertura per a orquestra de corda», «Petita suite», «Concert per a orquestra», «Deu danses de Polònia», «Dmuchawcw» (ballet), «Preludis de dansa», «Música fúnebre», «Cinc cants», «Tres poemes d'Henri Michaux» (amb cor), «Paroles Tisséés» (amb tenor solista), «Simfonia núm. 2», «Llibre per a orquestra», «Concert per a violoncel i orquestra». B) Música de cambra: «Sonata per a violí i piano», «Cants de Polònia» (veu i piano), «Sis cançons d'infants» (veu i piano), «Cançons d'Illakowitz» (veu i piano), «Preludis de dansa» (clarinet i piano), «Bucòliques» (viola i violoncel), «Quartet de corda». C) Piano: «Preludis», «Variacions sobre un tema de Paganini» (dos pianos), «Melodies populars», etc.

T. M.

Nos dimos la mano...
él retuvo la mía
durante unos instantes.

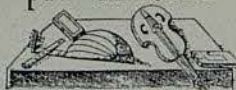
Pasaron las horas
y no obstante un
agradable perfume
permanecía en mi mano.

Fue todo un presagio.
Fue el feliz presagio
de un gran amor...

LEGRAIN
PARIS

ROYALE AMBREE

*la colonia
que gusta
recordar*

- 1 10 enero 21 h. ORQUESTA DE CAMARA FRANZ LISZT
IGOR OISTRAKH, violín
CORELLI: Concerto grosso en re mayor, op. 6, núm. 4. — HAENDEL: Concerto grosso en la menor, op. 6, núm. 4. — BACH: Concierto para violín y orquesta BWV 1042. — BACH: Concierto para violín y orquesta BWV 1041. — TCHAIKOWSKY: Serenata para cuerda, op. 48.
- 2 11 enero 21 h. ORQUESTA DE CAMARA FRANZ LISZT
MICHEL DALBERTO, piano
PURCELL: Suite para cuerda. — MOZART: Divertimento en fa mayor, KV.138. — MOZART: Concierto para piano y orquesta, KV.415. — SZÜLLÖSY: III Concierto. — BARTOK: Divertimento.
- 3 31 enero 21 h. ALFRED BRENDEL, piano
BEETHOVEN: Sonata en sol menor, op. 49, núm. 1. — BEETHOVEN: Sonata en re mayor (Pastoral), op. 28. — BEETHOVEN: Sonata en fa mayor, op. 54. — BEETHOVEN: Sonata en mi bemol mayor, op. 31 núm. 3. — BEETHOVEN: Sonata en la bemol mayor, op. 110.
- 4 4 febrero 21 h. I VIRTUOSI DI ROMA
RENATO FASANO, director
Programa VIVALDI
- 5 8 febrero 21 h. PILAR LORENGAR, soprano
MIGUEL ZANETTI, piano
CESTI: Addio, Corindo (aria). — PAISIELLO: Chi vuol la zingarella (aria). — HAENDEL: V'adoro, puppille (aria). — BRAHMS: 4 canciones. — WOLF: 3 canciones. — DVORAK: Canciones gitanas, op. 55. — GRANADOS: Tres canciones. — TURINA: Dos canciones.
- 6 24 febrero 20 h. ORQUESTA CIUDAD DE BARCELONA
BIRGIT NILSON, soprano. MONTSERRAT CABALLE, soprano.
RICHARD CASSILLY, tenor. THOMAS STEWART, bajo.
PATRICIA PAYNE, mezzo. DMITER PETKOV, bajo.
WAGNER: LA WALKIRIA (1.ª audición)
- 7 27 febrero 17 h. ORQUESTA CIUDAD DE BARCELONA
BIRGIT NILSON, soprano. MONTSERRAT CABALLE, soprano.
RICHARD CASSILLY, tenor. THOMAS STEWART, bajo.
PATRICIA PAYNE, mezzo. DMITER PETKOV, bajo.
WAGNER: LA WALKIRIA (2.ª audición)
- 8 1 marzo 21 h. ALICIA DE LARROCHA, piano
P. SOLER: Dos sonatas. — SCHUBERT: Sonata en si bemol (op. post.). — RAVEL: Valses nobles y sentimentales. — RAVEL: Alborada del gracioso. — DEBUSSY: La Soirée dans Grenade. — DEBUSSY: Dos preludios. — DEBUSSY: L'île joyeuse.
- 9 3 marzo 21 h. ORQUESTA FILARMONICA DE VARSOVIA
WITOLD ROWICKI, director
TADEUSZ ZMUDZINSKI, piano
RAVEL: Dafnis y Cloe (2.ª suite). — SZYMANOWSKI: Sinfonía concertante (para piano y orquesta). — RIMSKY-KORSAKOV: Schéhérezade.
- 10 4 marzo 21 h. ORQUESTA FILARMONICA DE VARSOVIA
WITOLD ROWICKI, director
KONSTANTY KULKA, violín
LUTOSLAWSKI: Libro para orquesta, op. 19. — PROKOFIEFF: Concierto para violín y orquesta, op. 19. — BRAHMS: Sinfonía núm. 4, en mi menor, op. 98.

- 11 14 marzo 21 h. WILHELM KEMPF, piano
Programa a determinar
- 12 18 marzo 21 h. OCTETO ST. MARTIN IN-THE-FIELDS
BOCCHERINI: Quinteto en do mayor. — MOZART: Quinteto en sol menor. — MENDELSSOHN: Octeto en mi bemol mayor, op. 20.
- 13 31 marzo 21 h. NEW PHILHARMONIA ORCHESTRA
NEW PHILHARMONIA CHORUS
JOHN PRITCHARD, director
NORMA BURROWES, soprano. ANNA REYNOLDS, contralto.
ANTHONY ROLF-JOHNSON, tenor. JOHN SHIRLEY QUIRK, bajo.
HAENDEL: El Mesías
- 14 1 abril 21 h. NEW PHILHARMONIA ORCHESTRA
NEW PHILHARMONIA CHORUS
JOHN PRITCHARD, director
NORMA BURROWES, soprano. ANNA REYNOLDS, contralto.
ANTHONY ROLF-JOHNSON, tenor. JOHN SHIRLEY QUIRK, bajo.
J. S. BACH: Misa en si menor, BWV 232
- 15 3 abril 21 h. THE ACADEMY OF ST. MARTIN IN-THE-FIELDS
CHORUS OF THE ACADEMY OF ST. MARTIN IN-THE-FIELDS
LAZSLO HELTAY, director
HAENDEL: Israel en Egipto
- 16 18 abril 21 h. SOLISTAS DE ZAGREB
HAYDN: Las siete últimas palabras de Jesucristo en la Cruz.
- 17 19 abril 21 h. SOLISTAS DE ZAGREB
VLADIMIR SVERAK, violín
HAENDEL: Concerto grosso, op. 6, núm. 5. — TELEMANN: Concierto para violín y orquesta. — ROSSINI: Sonata núm. 2. — K. ODAK: Pasacaglia. — B. BARTOK: Divertimento.
- 18 4 mayo 21 h. ORQUESTA FILARMONICA DE LOS ANGELES
ZUBIN MEHTA, director
STRAWINSKY: Fuegos de artificio. — TCHAIKOWSKY: Sinfonía núm. 1, en sol menor, op. 13. — MUSSORGSKY-RAVEL: Cuadros de una exposición.
- 19 5 mayo 21 h. ORQUESTA FILARMONICA DE LOS ANGELES
ZUBIN MEHTA, director
MOZART: Sinfonía en sol menor, núm. 40, KV.550. — STRAUSS: Don Juan. — BRAHMS: Sinfonía núm. 1, en do menor, op. 68.
- 20 16 mayo 21 h. ORQUESTA BACH DE MUNICH
KARL RICHTER, director
J. S. BACH: Conciertos de Brandeburgo (Audición integral I)
- 21 17 mayo 21 h. ORQUESTA BACH DE MUNICH
KARL RICHTER, director
J. S. BACH: Conciertos de Brandeburgo (Audición integral II)

Los abonados a las temporadas anteriores tendrán prioridad absoluta en la reserva de abonos generales y parciales de la presente Temporada Musical.
Venta de abonos: Durante todo el mes de diciembre. — Para ambas modalidades (general y parcial) se ha establecido un sistema que ofrece las máximas facilidades de adquisición.
Venta de localidades: Para todos y cada uno de los conciertos, a partir del día 3 de enero de 1977, de 5 a 9 de la tarde en las taquillas del Palau de la Música Catalana, días laborables. Los días de los conciertos respectivos, de 11 a 1 y desde las 4 de la tarde.

XXIII CONCURS INTERNACIONAL D'EXECUCIÓ MUSICAL MARIA CANALS DE BARCELONA

PIANO - CANT

Del 18 al 28 d'abril de 1977

Límit d'edat per a participar-hi: (al 1.er de gener de 1977)

Piano: 18 anys (mínim) 32 anys (màxim)

Cant: 18 anys (mínim) 35 anys (màxim)

Data límit per a inscriure's: 15 de febrer de 1977

III CONCURS INTERNACIONAL ARS NOVA PIANO JUNIORS

Barcelona, del 22 al 28 d'abril de 1977

Límit d'edat per a participar-hi: (al 1.er de gener de 1977)

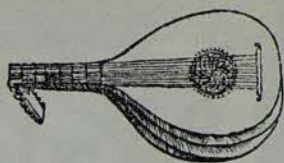
12 anys (mínim) 19 anys (màxim)

Data límit per a inscriure's: 28 de febrer de 1977

Informacions i programes a la Secretaria dels concursos

Avda. José Antonio, 654, pral - Barcelona-10

PRESENCIA

MARIA CANALS

El seu nom és prou conegut als ambients musicals de Barcelona com perquè n'hàgim de fer en aquestes pàgines una presentació. Només cal dir que és la directora de l'acadèmia de música Ars Nova i la fundadora dels premis de música que porten el seu nom i que són dels més prestigiosos d'Europa.

—Quants anys porten d'existència, els premis?

—Aquest any (el 1977) serà l'edició número vint-i-tres.

—Quins límits d'edat hi ha?

—Un mínim de 18 i un màxim de 32 anys. Per als premis junior dels 12 als 17. Aquests límits els imposa la federació internacional.

—De quins països provenen els concursants?

—De tot el món (Amèrica, Europa, Àsia). Només li diré que l'any passat, de japonesos, per exemple, se'n van presentar 28.

—Quin nombre de concursants se sol presentar?

—Com a mostra li puc dir que l'any passat se'n van presentar més de cent.

—Quines són les especialitats que inclouen?

—Piano (i piano juniors), cant, violí, violoncel, flauta, guitarra i música de cambra. Cada any fem tres d'aquestes branques i en el present toquen piano, piano junior i cant. El premi de violoncel del 1976 va ser en record de Pau Casals.

—Quines són les quantitats dels premis?

—No són massa elevades, però li puc assegurar que ningú no s'inscriu pel premi (en el sentit de guany) sinó per la serietat que sempre hem donat al certamen.

—El jurat, qui el compon?

—El nostre criteri quant el jurat és que sigui ampli i amb representants de molt diferents nacions, per evitar tot tipus de pressions.

—Vostè envia els seus alumnes a participar en els concursos europeus?

—Sí. Jo crec que una de les activitats que han d'afrontar els alumnes amb possibilitats de ser algú en el món de la música, és la dels concursos. Precisament no fa gaire, tres alumnes que estan estudiant a la meua acadèmia han aconseguit importants premis a Itàlia en concursos per a juniors (Pere Carboné, Maria Roma i Antoni Barberà). Crec que la seva participació és molt important ja que tenen ocasió de comparar-se amb els

millors intèrprets, en el seu nivell, de tot el món. A més és interessant l'esforç que els suposa preparar i interpretar «in situ» les obres.

—Així, vostè creu que els concursos juguen un paper importantíssim avui en dia de cara a la futura carrera d'un estudiant de música?

—Com a regla general, crec que és quasi impossible fer-se un nom sense haver guanyat algun primer o segon premi en algun concurs important. Això no vol dir que no hi hagi intèrprets que hagin arribat a dalt sense grans premis ni que tothom que guanya un primer premi té la carrera internacional assegurada. De tota manera, ha de pensar que el món evoluciona amb gran rapidesa i que cada dia hi ha més gent preparada per a fer-se un lloc important en el món de la interpretació, la qual cosa converteix els concursos internacionals en un cert examen previ per arribar a ser una figura. És molt rar, avui, no trobar un artista que no hagués guanyat un premi important una vegada acabada la carrera. Per tant a mi, personalment, el que m'interessa més és treure gent que puguin anar a aquests concursos; perquè en art, el que interessa —en definitiva— són els resultats.

—Però no es corre el perill de crear en el noi o la noia un esperit competitiu que pugui fer certa nosa a la seva evolució artística? A més, això vol dir que el que no tingui un cert caràcter per enfrontar-se amb un concurs i tot el que suposa ja no serà ningú en el terreny de la interpretació?

—No cregui que els meus alumnes estan corrent una constant carrera d'obstacles; la seva participació en els concursos està pensada per a cada cas i molt ben dosificada. Només hi van de tant en tant, no és una cosa constant. Però és, repeteixo, molt important tal com està el mercat mundial en aquest moment. És bastant trist, però no hi ha cap altre remei. I si un no té el caràcter per afrontar aquest tipus d'activitats, li aconsellem que es dediqui a alguna altra branca de la música com pot ser l'ensenyament o la composició. És per això que crec essencial un cert esperit combatiu, que pot ser desenvolupat pel pedagog, però que s'ha de tenir en potència.

LLUÍS VILA-ABADAL

HAMMOND
ORGANS

NOVO MUSICA

Venda de

- Pianos PLEYEL, SCHIMMEL, ERARD, KAWAI, ZENDER, etc.
- Orgues HAMMOND.
- Clavicèmbals, espinetes, arpes, etc...
- Partitures i sistemes musicals.
- ALTA FIDELITAT (HIFI)

FACILITATS DE PAGAMENT

auditori

NOVO MUSICA

Concerts, recitals, dissertacions musicals... (Per a invitacions, demani'ns informació)

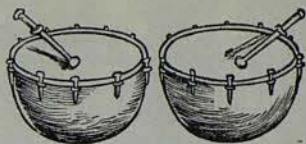
CABINES insonoritzades per a l'estudi del piano.

HAMMOND estudi- classes cada dia.

Ensenyament fàcil de l'orgue o del piano, amb professorat especialitzat.

Mestre Nicolau, 21 - BARCELONA-6 - Tels. 228 52 94- 217 41 64

DISCO-NOTICIA

MOZART: LUCIO SILLA. La Mozartgemeinde ha concedit el premi «Wiener Flötenuhr» (Re-lotge de flauta vienès) a la producció «Lucio Silla» que forma part de la sèrie «Operes del jove Mozart». L'obra ha estat inclosa dins l'edició especial de Nadal de BASF. L'àlbum consta de quatre discs protagonitzats per Peter Schreier, Arleen Auger, Julia Varady, Edith Mathis, Helen Donath i Werner Krenn, amb la cooperació dels cors de la Radiodifusió de Salzburg i del Mozarteum de Salzburg. L'orquestra és, també, la del Mozarteum de Salzburg. La direcció general, de Leopold Hager. En resum, un premi merescut, per a una òpera que és molt més que una obra de joventut de Mozart.

UNA INTERESSANT COL·LECCIO. — Per una felicitat coincidència o per la simple sagacitat comercial, el fet és que l'època és adient a rebre suggeriments d'obres discogràfiques ofertes amb condicions econòmiques interessants. No és el moment de fer-ne un estudi psicològic, sinó de remarcar simplement l'interès d'alguns dels seus títols. I és d'una importància evident la proposta especial que ofereix HISPAVOX en onze títols suggestius: **RIMSKI-KORSAKOV:** El gall d'or. Solistes, cor i orquestra lírica de la Ràdio de la URSS. Dirs.: Kovalev i Akulov. **PROKOFIEV:** Les set simfonies. Gran Orquestra Simfònica de Ràdio Moscú. Dir.: G. Rozhdestvensky. **SHOSTAKOVICH:** Integral de les quinze simfonies. Solistes. Cors. Orquestra Filharmònica-Simfònica de Moscú, dir.: K. Kondrashin. **LISZT:** Christus. Solistes, cors. Orquestra Nacional Hongaresa, dir.: M. Forrai. **RAMEAU:** Les indies galants. Solistes, conjunt A coeur joie, de Valence. Orquestra de Cambra Jean-François Paillard, dir.: J. F. Paillard. **DVORAK:** Obra per a instruments solistes i orquestra. Zara Nelsova, violoncel, Ruggiero Ricci, violí, Rudolf Firkusny, piano. Orquestra Simfònica de San Luis, dir.: Walter Susskind. **J. S. BACH:** Les grans cantates (volum II). Solistes, corals de Frankfurt, Gächinger, i d'Stuttgart. Bach Collegium d'Stuttgart. Dir.: H. Rilling. **RAVEL:** L'obra per a orquestra. Orquestra de Minnesota, dir.: S. Skrowaczewski. Una bella opció per a escollir!

PER ALS DISCOFILS. — O, tal volta, per als que prefereixen utilitzar els nous sistemes de compra. Una empresa (FERYSA, Apartat de Correus, 151036 - Madrid) s'ha especialitzat en la venda de discos per correu. S'autorqualifica de grup d'experts en música clàssica que han ideat aquest sistema per a la comoditat de l'afecionat. Mensualment l'empresa remet la llista dels discos publicats al catàleg nacional de música clàssica, amb opció a les ofertes mensuals que realitza el club en col·laboració amb tota la indústria discogràfica. Deixem constància de la notícia.

PAGANINI. — La integral dels sis concerts per a violí i orquestra de Nicolò Paganini ha estat enregistrada (de forma superba, cal dir-ho!) per Salvatore Accardo, que ha evidenciat una especial predilecció pel compositor genovès i que pot considerar-se actualment com un dels seus millors intèrprets. La versió —la visió, la mentalitat, la traducció— d'Accardo és plena, robusta, virtuosística, convincent. Charles Dutoit dirigeix la Simfònica de Londres. Els intèrprets són, doncs, de primer ordre (DG 2740 121).

HANS PFITZNER. — Ara arriba el primer enregistrament de la llegenda musical en tres actes del compositor alemany Hans Pfitzner (1869-1948), titulada «Palestrina». L'obra, que havia estat estrenada a Munic l'any 1917 per Bruno Walter, és segons l'opinió de Fischer-Dieskau, el punt de partida que assenyalava una fita de particular significació dins el teatre de llengua alemanya. Aquesta versió —de gran categoria en tots sentits— té per protagonistes a Nicolai Gedda, Dietrich Fischer-Dieskau, Bernd Weikl, Heribert Steinbach, Karl Ridderbusch, Helen Donath, Brigitte Fassbaender, Hermann Prey, amb els cors de la Radiodifusió bavaresa, el Cor de nois de Tölz i l'Orquestra Simfònica de la Radiodifusió de Baviera. El director —artífex primordial de la superba versió— és Rafael Kubelik (DG 2711 013). Obra i enregistraments primordials per als erudits de la música.

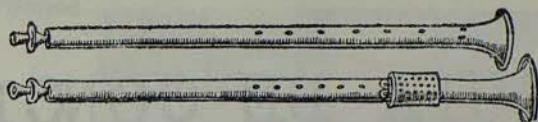
Venta exclusiva en establecimientos seleccionados. (Con la garantía de Marcial Sarrió, S.L.)

M
mónica
ELIXA

Tremendamente Elegantes.

DISCOS

MOZART: Don Giovanni / Eberhard Wächter. Joan Sutherland. Elisabeth Schwarzkopf. Graziella Sciutti. Luigi Alva. Gottlob Frick. Giuseppe Taddei. Piero Cappuccilli. Philharmonia Orchestra and Chorus. Dir.: Carlo-Maria Giulini / EMI J 165-00504/07.

La possibilitat de trobar ara —sense necessitat d'un viatge o d'una comanda fora dels estrictes àmbits musicals hispànics— un enregistrament semblant del Don Joan, de Mozart, és un fet que cal remarcar. O millor, d'aplaudir amb entusiasme, ja que es tracta d'una de les versions més interessants del meravellós «dramma giocoso» mozartian. Els anys han passat, és cert. Parodiant una frase feta, podríem dir que la discografia (la tècnica al servei de la música, millor) no perdona. Però hi ha sempre el valor absolut que roman com a exemple d'obra perfecta. Aquest és el cas de la versió de Giulini, no pas recent, però amb un sentit innat de la permanent actualitat de l'obra de Mozart.

No cal dir que les versions més actuals (Böhm, Davis, Baremboim, entre altres) tenen un interès peculiar, però no pas en funció de la data d'enregistrament, sinó per la personalitat dels seus intèrprets i pel tractament, en definitiva, conceptual i musical atorgat a l'obra. Després de tot, i si intentem d'establir comparacions, la que presenta Böhm amb un equip extraordinari (Fischer-Dieskau, Nilson, Arroyo, Grist, Schreier, Talvela...) i la que tenim ara a les mans, potser siguin les més reeixides de totes les publicades fins ara.

Carlo-Maria Giulini aconsegueix la creació d'un clima musical que presideix per damunt de tot l'espectacular intervenció d'unes destacadíssimes veus. La claredat, la permanent agilitat i refinament del procés teatral mozartian, són qualitats que converteixen l'empresa en una exquisida meravella de sensibilitat comunicativa.

Wächter (Don Giovanni), Sutherland (Donna Anna), Schwarzkopf (Donna Elvira), Alva (Don Ottavio)... aconsegueixen —no cal dir-ho— una interpretació ideal.

DUFAY, DUNSTABLE: Motets / Pro Cantione Antiqua, de Londres. / ARCHIV 25 33 291.

Amb un disc dedicat a un dels períodes més interessants de la música anglesa —segle XV— el grup especialista de Pro Cantione Antiqua, de Londres que dirigeix Bruno Turner, ha prestat una inestimable aportació a la revisió històrica de la música vocal religiosa anglesa. El mateix Turner dibuixa admirablement els dos músics en llur propi context: «Dunstable era mestre de l'assimetria dins d'uns paràmetres ben establerts. Dufay, el mestre de la bella frase melòdica. Dunstable era l'home dels números, per no dir d'una numerologia; Dufay tenia el geni de l'expressió. El primer fou músic, matemàtic, astrònom i astròleg; el segon estigué al servei dels prínceps més rics d'Europa; Dunstable fou un arquitecte sonor i Dufay un melodista que arribava al cor dels oients. Ambdós escriviren una música que reflecteix el període amb el qual finalitza l'Edat Mitjana i apareix la primera floració del que anomenem Renaixement.»

Dos personatges de gran interès en l'humanisme musical anglès que havia de donar uns fruits extraordinaris poc després amb la figura de William Byrd. A partir d'aquí un corrent homogeni presidit per una estètica concreta presideix un període que dura més de segle i mig, la influència del qual tingué encara unes extraordinàries derivacions posteriors. El fet de la recuperació d'una música simple i melòdica dins una atrevida estructura que no defuig l'enginyosa complexitat, és ja una de les garanties del disc. Unes versions del tot espontànies i lluminoses, sense afectament ni excés de preciosisme, són, d'altra banda, qualitats que el fan d'un interès que depassa l'estricta àrea dels fanàtics de la música antiga.

Els cinc intèrprets vocals (amb uns destacables i perfectes contratenors), constitueixen un conjunt perfecte amb els sis intèrprets familiaritzats amb els instruments de l'època-A. S.

GUIA DE CONCERTS

DATA	LOCAL	CONCERT
DESEMBRE		
17, divendres 21 h.	Palau	Eugene Istomin, piano. Isaac Stern, violí. Alexander Schneider, viola. Leonard Rose, violoncel. Obres de Bach, Casals, Mendelssohn. (Fundació Pau Casals.)
18, dissabte 19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Joaquín Soriano, piano. Dir.: Emil Tchakarov. Obres de Bartok, Liszt, C. Frank. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
21.30 h.	Liceu	«L'Elisir d'amore» de Donizetti (i dies 23 i 26).
19, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Joaquín Soriano, piano. Dir.: Emil Tchakarov (Segona audició). (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
11.15 h.	Biblioteca de Catalunya	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. M. Lopez, J. Leon, oboè. Dir.: Joan Palet. Obres de Mozart, Rowley, Warlock, Albinoni, Ribó, E. Casals, P. Casals.
17.30 h.	Liceu	«Festival Falla».
18 h.	Palau	«Concert de Nadal» de la Coral St. Jordi, L'Esquix, L'Espurna i Grup Llevant. Nadales tradicionals i obres de M. Oltra, M. Valls, G. Estrada, J. A. Donostia, X. Moll, M. Salvador.
21, dimarts 20.30 h.	Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue. Obres de Bach.
21.30 h.	Liceu	«Thaïs» de Massenet (i dia 25).
22, dimecres 19 h.	Conservatori Municipal de Música	Gonçal Comellas, violí. A. Giménez-Atenelle, piano. «Concert homenatge a Pau Casals».
19.30 h.	Ateneu	Orquestra de Cambra de l'Ateneu Barcelonès. Josep Maria Alpiste, violí. Dir.: Albert Argudo. Obres de Grieg, Schubert, Mozart.
25, dissabte 22.45 h.	«Peques»	Cobles Barcelona i La Principal del Llobregat. Concert de sardanes i música per a cobla.
26, diumenge 18.15 h.	Palau	Orfeó Català. Tradicional «Concert de St. Esteve».
28, dimarts 21.30 h.	Liceu	«Medea» de Cherubini (i dies 30 de desembre i 2 de gener).
29, dimecres 21 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Orfeó Català. M. ^a del Carme Bustamante, soprano. Montserrat Aparici, contralt. Jaume Baró, tenor. Enric Serra, baríton. Joan Pons, baix. «El Pessebre» de Pau Casals. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)

TEMPORADA 1976-77 - 16 desembre 1976 - Núm. 7 - Edició de 15.000 exemplars.

Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3.er - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3

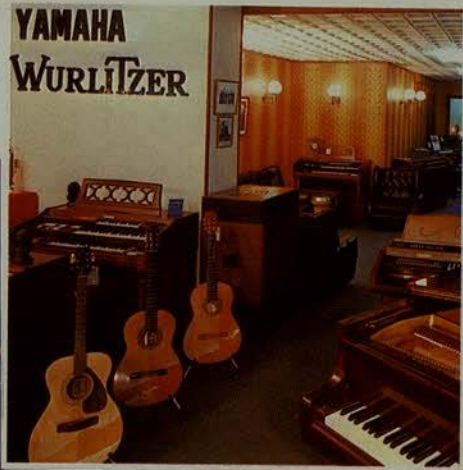
Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3.er - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

mm
musical
SADI^M

Calaf, 52 · T.2114273 · Barna. 6
división organos

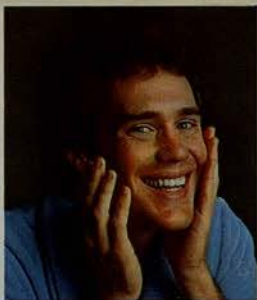
YAMAHA
WURLITZER

división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

JORQUERA^{VI}PIANOS

Indispensable en su plan diario

Después del afeitado
es preciso incluir la acción
de un masaje con base científica,
que regenere y tonifique su cutis
duramente castigado.

Sólo un masaje fresco,
y virilmente perfumado,
proporcionará a su rostro
el aspecto atractivo y dinámico
que predispone al éxito.

Floïd
punto final del afeitado

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S.A. - Barcelona/Milán/Oslo/París/New York

